

Kirkegaard: Hvis de ændringsforslag, som her foreligger til behandling, gennemføres — og det er der grund til at antage, da de jo er foreslået eller tiltrådt af hele udvalget — er det mit indtryk, at loven får en sådan affattelse, at der er betydelig sikkerhed for, at de ikke-sagkyndige købere af ædle metaller, som lovforslaget drejer sig om, får netop den vare, som de regner med, og som de betaler for. Tillige tror jeg, at statskontrollen kan tilrettelægges sådan i samarbejde med det udvalg, som er omtalt i lovforslagets § 12, at branchen ikke får unødigt besvær.

Derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag og anbefale lovforslaget til endelig vedtagelse ved tredje behandling.

Arne Bertelsen: Udvalgsbetænkningen har været interessant læsning. Der opremses en række henvendelser, men kun de henvendelser, som udvalget mere eller mindre har imødekommet. Derimod forties henvendelsen fra lavets oldermænd, viceoldermænd og to tidligere oldermænd, som går skarpt imod det foreliggende lovforslag. Er dette nu helt korrekt? Guldsmedefagets Fællesråds henvendelse finder jeg ikke en polemik værd. Den kan kun betegnes som et elastisk — med statsministerens udtryk — men lidet elegant tilbagetog. Den indeholder også forskellige unøjagtigheder — for at udtrykke det meget mildt.

Oldermændsgruppens henvendelse finder udvalget som nævnt ingen anledning til at omtale, men den kommer jo også fra en minoritet, og minoriteter interesserer meget lidt nu om dage, undtagen hvis andre ved såkaldt sammenrotning danner en majoritet. Denne henvendelse er blevet mig tilsendt, og jeg burde egentlig referere den, siden udvalget ikke har fundet det umagen værd. Det skal jeg dog ikke trætte med; sagen er jo afgjort på forhånd som næsten alle sager, der for tiden forelægges landets lovgivende forsamling. Jeg skal kun sige, at denne henvendelse på mig virker saglig og helt igennem logisk modsat Guldsmedefagets Fællesråds temmelig forvirrede brev.

Må jeg lige henlede udvalgets opmærksomhed på § 13, stk. 3. Her indfører man noget helt enestående, idet man straffer for forsømmelser, som endnu ikke er begået.

Der står noget i retning af, at hvis dommeren får en fornemmelse af, at det strafbare forhold begrunder fare for gentagne overtrædelser af loven, kan det ved dommen bestemmes, at vedkommende skal stemple med et særligt og derved odiøst stempel i en periode på indtil 1 år. Med andre ord: den pågældende skal brændemærkes i 1 år. Noget tilsvarende gør man da ikke, hvis en mand har solgt et tæppe eller et maleri under et forkert navn. Heller ikke forlanger man slagterens kød stemplet med sort stempel i 1 år, fordi der en enkelt gang har været grund dertil.

Ændringsforslagene i betænkningen kan mit parti ikke have noget imod. Tænk, hvor storartet, at varer, som er for små og skrøbelige til stempeling, må slippe: fyldepenne, ja, endog pencils, som man er kommet i tanker om i sidste øjeblik, må slippe i hvert fald et stykke tid.

Men selve lovforslaget, denne tvangs-kontrollov, kan vi ikke stemme for.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg vil gerne først takke hele udvalget for det ændringsforslag, der er stillet af udvalget, og som jeg selvfølgelig kan tiltræde.

Det ærede medlem hr. Anker Lau understregede i dag, at han ved første behandling havde fået følelsen af, at denne lov kun var en dækningslov for statsguardejns embede. Jeg er ikke enig med det ærede medlem deri. Det er kun et af motiverne, selv om det er et stærkt, men der ligger også i ordningen en beskyttelse for forbrugerne og vore erhverv. Når det ærede medlem hævder, at guldsmedefaget ikke havde ønsket denne ordning, men at den skulle gennemføres, fordi handelsministeren ønskede at få balance på statsguardejns budget, vil jeg dog minde det ærede medlem om det, som Guldsmedefagets Fællesråd har sagt i sin henvendelse til udvalget, hvor det hedder — jeg beder formanden om tilladelse til at citere det — at man skal oplyse

„at den frivillige ordning er en tvangsordning for fagets organiserede medlemmer, idet de gennem foreningsvedtagelser er forpligtet til at tiltræde ordningen.“ Og så tilføjer man:

„Ordningen er derimod frivillig for ikke-medlemmer, og det hilses derfor med